

Forhandlingen genoptoges

Første næstformand (Svend Auken):

Vi går nu i gang med korte bemærkninger til hr. Kristian Thulesen Dahl. Den første er hr. Ole Stavad.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Der er jo en hel del ting i den her reform, hvor vi er uenige om nogle ting, men hvor man også kan konstatere, at man, selv om man ikke er enig i modpartens synspunkter, måske godt kan forstå, hvad der har bragt den anden side af salen frem til de ræsonnementer, den er nået frem til.

Der er et punkt her, jeg godt vil spørge ind til hos hr. Thulesen Dahl, nemlig demokratisiden: Hvorfor er det meget vigtigt at lægge meget snærende bånd ind over de nye regionsråd? Det har den konsekvens, at vældig mange sager kommer ind i meget lukkede rum, og at en meget stor del af de nye regionsråd på 41 medlemmer holdes uden for mulighed for at følge sagerne, eksempelvis ved at man ikke må lave stående udvalg, men kommer det ind i det, man i den her sammenhæng kalder forretningsudvalget.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Der er to ting, der er vigtige at nævne til hr. Ole Stavad.

Den ene ting er, at vores opfattelse er, at regionerne skal drives på helt andre vilkår end dem, amterne er blevet drevet på. Det er derfor, at vi ikke bygger på kommunalfuldmagten, men på en positiv afgrænsning i loven. Det betyder selvfølgelig også, at man ikke som regionalpolitiker skal sidde og opfinde nye sagsområder, man kunne tænke sig at tage sig af, men på forhånd ved, hvad det er for et klart ansvarsområde, man har.

Den anden ting er, at det heraf følger, synes vi, at man også bør have en anden struktur i arbejdet end den, man har kendt fra amtsrådene. Jeg tror, at meget af den kritik, der har været, bygger på, at man kender det, man kender i amterne, og så tænker: Hvorfor kan vi ikke fortsætte med den måde at gøre det på i regionerne?

Vi synes ikke, at det, når det meget direkte er sundhedsvæsenet, sygehusvæsenet, det er opgaven at drive, giver særlig meget logik at begynde at lave den her udvalgsstruktur, som vi i dag kender fra amterne og kommunerne.

Vi synes, det giver logik, at man ser det på en anden måde og derfor også lader, man kan sige, alle, når de mødes en gang om måneden – eller hvor ofte de vil mødes – diskutere og så har et forretningsudvalg, der mere dagligt fører tingene ud i livet.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Det, vi har med at gøre her, er jo, som lovforslaget er lavet, et demokratisk, folkevalgt organ med 41 medlemmer. Det må vel så også være hensigten, at det, der foregår i det folkevalgte demokratiske organ, er noget, der både skal give de enkelte medlemmer mulighed for at følge sagerne og få indflydelse og give borgerne mulighed for at følge, hvad de mennesker, de har valgt fra de forskellige partier til at repræsentere sig i det nye regionsråd, laver, hvad de foretager sig.

Der forstår jeg ikke, hvorfor man har lavet en konstruktion, som efter min opfattelse vil være undergravende for demokratiet, fordi man putter det ind i lukkede rum. Hvorfor vil man direkte ved lov forbyde, at regionerne kan vælge at indrette sig, så man eksempelvis har tre udvalg: et, der følger sundhed som en hovedopgave, det er jeg helt enig med hr. Kristian Thulesen Dahl i; et, der følger institutioner med sociale områder osv.; og et, der følger udviklingsopgaven – altså de to andre områder inden for regionerne endda også delt op økonomisk med hver sin egen særskilte kasse?

Hvorfor er det vigtigt at forbyde, at man organiserer sig på den måde? Jeg forlanger ikke, at de nye regionsråd skal pålægges at gøre det, men det forbydes, at man gør det, så man kan få indflydelse og få demokrati.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hvis ikke vi tager et ansvar for, hvordan vi mener at strukturen bør være i regionen, tror jeg, at der vil ske det, at man langt de fleste steder vil kopiere det, man kender fra amterne og flytte det over i regionerne. Det er nemlig det, der ligger sådan umiddelbart i folks hoveder. For dem, der arbejder med tingene ude omkring, er det selvfølgelig noget, man er vant til, og det skaber en vis tryghed. Man tænker så: Skal vi ikke bare overføre det til den nye struktur?

Vi ønsker et opgør med den gamle struktur. Vi ønsker et opgør med amterne. Vi mener ikke, at regionerne skal fungere som nye amter. Der-